

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **N. T. H. H.**, narozen X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X
zastoupen Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem
se sídlem Na Pankráci 1618/30, 140 00 Praha 4

proti
žalovaná: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 4. 2025, čj. MV-46413-4/SO-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 28. 1. 2025, čj. OAM-129-49/DP-2023 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jímž byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. a) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) větu druhou zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně

některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, a prvoinstanční rozhodnutí potvrdila.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí. Současně žádal o přiznání odkladného účinku žalobě, který mu nebyl usnesením zdejšího soudu ze dne 6. 6. 2025, č. j. 32 A 3/2025-29, přiznán.
3. Žalobce považuje napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně, za nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné pro nesoulad výroku a odůvodnění. Uvedl, že správní orgány shledaly jinou závažnou překážku ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, která brání prodloužení platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia v tom, že nečinil dostatečný pokrok ve studiu.
4. Žalobce namítl, že účel pobytu studia ve smyslu docházky plnil, a i pokud opakoval ročník, není možno tuto skutečnost podřadit bez dalšího pod § 56 odst. 1 písm. j) větu druhou citovaného zákona. K odůvodnění žalované, že nedosáhl a nedosahuje pokroku ve studiu, poukázal na emailovou komunikaci se všemi studijními institucemi, z níž vyplývá, že docházku nadprůměrně plnil. K tvrzenému „nedostatečným pokroku ve studiu“ zdůraznil, že nic takového mu zákon o pobytu cizinců explicitně nestanoví.
5. Dle žalobce nelze v jeho případě zjištěný skutkový stav podřadit pod ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, neboť podle ustálené dosavadní judikatury správních soudů spočívá jiná závažná překážka zejména v neplnění účelu povoleného pobytu v minulosti, v účelovém odhlášení z evidencí a ve výkonu nelegálního zaměstnání, tedy přímo v osobním jednání cizince.
6. S ohledem na další závěry žalované, kterým odůvodnila zamítnutí jeho žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu (tj., že podal žádost o zaměstnaneckou kartu), žalobce poukázal i na to, že cizinec obecně není otrokem svého účelu pobytu a pokud zná a využívá zákon o pobytu cizinců i ve svůj prospěch, a využije zákonného práva účel pobytu změnit (§ 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), svědčí mu legitimní očekávání za splnění podmínek v tomto ustanovení vyhovění žádosti.
7. Jiná závažná překážka pobytu je dle jeho názoru vyvolána závažným a nepřijatelným osobním jednáním ze strany cizince, jež nelze podřadit pod jiné důvody pro zamítnutí žádosti cizince. Nerozumí tomu, proč za dané argumentace správní orgán I. stupně neaplikoval např. § 37 odst. 2 písm. g) zákona o pobytu cizinců.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému projednání a přiznal žalobci proti žalované náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované k žalobě

9. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž je dostatečně popsán skutkový stav věci a průběh správního řízení. Rozhodnutí považuje za přezkoumatelné a vydané v souladu se zákonem.
10. Doplnila, že žalobce pobýval na území České republiky (dále „ČR“) na základě vydaného povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia a ve lhůtě k tomu stanovené podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem.

Správní orgán I. stupně prověřil pobytovou historii žalobce na území, a poté ve spolupráci s dotčenými vzdělávacími institucemi shromáždil informace též ke studijní historii žalobce. Na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu správní orgán I. stupně vydal dne 28. 1. 2025 rozhodnutí, kterým žádost žalobce zamítl pro shledání jiné závažné překážky jeho pobytu na území, kterou spatřoval v tom, že žalobce nenaplnuje účel povoleného pobytu, neboť ve studiu řádně nepostupuje a jeho studium nevede ke zdárnému ukončení.

11. Žalovaná v rámci odvolání uvedený závěr aprobevovala a blíže objasnila, v čem konkrétně je spatřována jiná závažná překážka pobytu žalobce na území. Podle žalované byly v daném případě splněny podmínky pro zamítnutí žádosti.
12. Navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného, přičemž rozsah přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1, věta druhá s. ř. s.).
14. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.

A) Skutkový stav věci

15. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce přicestoval na území ČR dne 19. 2. 2022 a pobýval zde na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia vydaného s platností od 28. 3. 2022 do 31. 12. 2022 [jako účastník přípravného jazykového kurzu českého jazyka pro cizince realizovaného Univerzitou J. E. Purkyně v Ústí nad Labem (dále „kurz UJEP“) k vysokoškolskému studiu akreditovaného studijního bakalářského programu Kybernetika a robotika na Českém vysokém učení technickém v Praze (dále „ČVUT“) s tím, že bude absolvovat tři semestry výuky češtiny pro cizince a výuku českého jazyka si bude prodlužovat až do řádných přijímacích zkoušek v červnu 2023].
16. Od 1. 3. 2022 do 30. 6. 2022 žalobce absolvoval rekvalifikační kurz „Manikér“ o celkové dotaci 200 vyučovacích hodin.
17. Od 1. 7. 2022 do 15. 8. 2022 žalobce absolvoval rekvalifikační kurz „Pedikér“ o celkové dotaci 200 vyučovacích hodin.
18. Od 1. 9. 2022 byl žalobce studentem 1. semestru studijního programu Účetnictví a finanční řízení podniku na Vysoké škole hotelové a ekonomické (dále „VŠHE“).
19. Dne 21. 11. 2022 si žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty za účelem výkonu práce manikéra a pedikéra. K tomu předložil smlouvu o budoucí pracovní smlouvě ze dne 24. 10. 2022 a potvrzení o účasti na rekvalifikačních kurzech manikér a pedikér (viz výše). Žádosti o vydání zaměstnanecké karty nebylo vyhověno.
20. Dne 30. 12. 2022 si žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Na výzvu správního orgánu I. stupně doložil potvrzení o studiu, vystavené VŠHE dne 8. 9. 2022, z něhož vyplývá, že od 1. 9. 2022 do 12. 2. 2023 studuje v prezenční formě bakalářského studia v 1. semestru studijního

programu Účetnictví a finanční řízení podniku. Na další výzvu pak doložil potvrzení o studiu ze dne 9. 2. 2023, z něhož vyplývá, že od 8. 2. 2023 do 31. 8. 2023 studuje ve 2. semestru téhož studijního programu.

21. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce k součinnosti a doložení potvrzení o úspěšném absolvování kurzu UJEP, osvědčení o složení státní závěrečné jazykové zkoušky, o účasti na přijímacím řízení ke studiu na ČVUT, potvrzení o přijetí do aktuálního studia a o probíhajícím aktuálním studiu.
22. Z žalobcem doložených potvrzení o studiu lze zjistit, že v akademickém roce 2023/2024 (potvrzení ze dne 8. 8. 2023) je studentem 1. ročníku bakalářského studijního programu Logistika v prezenční formě studia na Vysoké škole logistiky (dále jen „VŠL“) a v akademickém roce 2024/2025 je (opět) studentem 1. ročníku bakalářského studijního programu Logistika v prezenční formě studia na VŠL (potvrzení ze dne 20. 6. 2024).
23. Ze sdělení dotčených vzdělávacích institucí vyplývá, že žalobce se účastnil kurzu UJEP od 28. 2. 2022 do 27. 5. 2022 s docházkou 87 %. Úspěšné absolvování tohoto kurzu a složení závěrečné jazykové zkoušky žalobce přes výzvu správního orgánu I. stupně nedoložil.
24. Podle sdělení VŠHE žalobce studoval v akademickém roce 2022/2023 (tj. od 8. 9. 2022 do 31. 8. 2023) v programu Účetnictví a finanční řízení podniku, v prezenční formě studia. Podle doplňujícího sdělení VŠHE ze dne 18. 9. 2023 měl žalobce k 31. 8. 2023 ukončené studium pro nesplnění podmínek studia (nesplnil své studijní povinnosti, úspěšně neabsolvoval zapsané předměty a měl počet kreditů 0).
25. Podle sdělení VŠL ze dne 19. 9. 2023 byl žalobce od akademického roku 2023/2024 zapsán v bakalářském studijním programu Logistika, studijní specializace Informatika pro logistiku, v 1. ročníku prezenční formy studia (akademický rok 2023/2024 byl zahájen 16. 9. 2023 a končí 14. 9. 2024).
26. Podle sdělení VŠL ze dne 16. 10. 2024 je žalobce zapsán ke studiu v akademickém roce 2024/2025 v bakalářském studijním programu Logistika, specializace Logistika v dopravě, 1. ročník prezenční formy studia. Předchozí ročník byl ukončen nedostatečným počtem kreditů a z tohoto důvodu je opětovně zapsán do 1. ročníku.
27. Žalobce se dne 18. 11. 2024 seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a prohlásil, že se k nim písemně vyjádří. Ve vyjádření uvedl, že ke své žádosti doložil všechny zákonem vyžadované doklady. Studium na VŠL, kde studuje od září 2023, ho velmi baví, dostal šanci znovu nastoupit do prvního ročníku. V ČR studuje po celou dobu svého pobytu, studiu věnuje veškerý čas. Plní tedy účel pobytu, jeho studium potvrdily i oslovené vzdělávací instituce.
28. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 28. 1. 2025 zamítl žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, neboť nečinil ve svém studiu dostatečný pokrok. V tomto směru poukázal i na čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice č. 2016/801/EU. Shrnuje pobytovou a studijní historii žalobce se závěrem, že plnit účel pobytu - studium znamená být studentem, tedy nejen být řádně zapsán ke studiu, ale také stále studovat s předem stanoveným cílem a snahou úspěšně školu absolvovat. Žalobce žádné započaté studium úspěšně neukončil, postupně volil studijní programy, které s jeho původně zamýšleným studiem Kybernetiky a robotiky nesouvisí, ani na sebe nenavazují. Navíc ihned po příjezdu do ČR nastoupil do rekvalifikačního kurzu manikéra a poté pedikéra a následně si podal žádost o vydání zaměstnanecké karty. Z toho je dle

správního orgánu zřejmé, že jediným účelem pobytu žalobce na území ČR je pracovní uplatnění v oblasti manikúry a pedikúry. Žalobce dle správního orgánu nečiní ve studiu dostatečný pokrok, neboť za celou dobu pobytu úspěšně neabsolvoval ani jedno ze započatých studií, na kurz UJEP, kvůli kterému přicestoval, docházel namísto dvou, resp. tří plánovaných semestrů, pouze 3 měsíce, poté byl sice ke studiu na VŠHE zapsán až do 31. 8. 2023, ale během dvou semestrů neplnil studijní povinnosti, úspěšně neabsolvoval zapsané předměty a měl počet kreditů 0, studium mu bylo ukončeno. V akademickém roce 2023/2024 byl na VŠL veden jako student celý akademický rok, ale 1. ročník ukončil s nedostatečným počtem kreditů, a proto byl v akademickém roce 2024/2025 zapsán opět do 1. ročníku stejného programu. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se výkladu pojmu jiné závažné překážky ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců v souvislosti s nenaplněním pobytu za účelem studia. Po zjištění, že žalobce je svobodný a bezdětný, na území nepobývají jeho rodiče (zůstali ve vlasti a žalobce se za nimi může vrátit), správní orgán neshledal ani zásah tohoto rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců.

29. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal, odvolací námitky se většinou shodují s námitkami žalobními.
30. Následně vydala žalovaná dne 29. 4. 2025 žalobou napadené rozhodnutí. V něm shrnula zjištěný skutkový stav věci, žádnou z odvolacích námitek neshledala důvodnou a ztotožnila se s právním hodnocením správního orgánu I. stupně.

B) Právní úprava a právní závěry

31. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*
32. Podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2.*
33. Podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu na úředním tiskopisu, na kterém se podává žádost o vydání tohoto povolení. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 7 a § 55 vztahují obdobně.*
34. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
35. Podle čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice 2016/801 EU, o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, středoškolského vzdělávání a činnosti au-pair (dále „směrnice“) *členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení, pokud student nedodrží lhůty stanovené pro přístup k výdělečné činnosti podle článku 24 nebo neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu podle vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe.*

36. Nejprve se soud musel zabývat vznesenou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Vlastní přezkum rozhodnutí žalovaného je možný pouze za předpokladu, že rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) plyne, že má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný, jak uvažil o pro věc zásadních a podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při jejich posuzování, proč považuje právní závěry účastníků řízení za nesprávné a z jakých důvodů považuje pro věc zásadní argumentaci účastníků řízení za lichou (rozsudky NSS ze dne 1. 6. 2005, čj. 2 Azs 391/2004 - 62, ze dne 21. 8. 2008, čj. 7 As 28/2008 - 75, ze dne 21. 5. 2015, čj. 7 Afs 69/2015 - 45). Povinnost řádným a přezkoumatelným způsobem odůvodnit rozhodnutí soudu přitom neznamená, že na každý argument strany musí být v odůvodnění rozhodnutí podrobně reagováno. Podstatné je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se smyslem žalobní argumentace, tedy se stěžejními námitkami, což může v určitých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (např. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014, čj. 7 Afs 85/2013 - 33). Obdobné nároky jsou kladeny i na přezkoumatelnost správních rozhodnutí. Rovněž z odůvodnění správního rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se při svém rozhodování a hodnocení důkazů řídil (např. rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2006, čj. 4 As 58/2005 - 65, či rozsudek ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008 - 71). Krajský soud shledal, že napadeného rozhodnutí žádným z uvedených nedostatků netrpí a je přezkoumatelné.
37. Krajský soud dále uvádí, že smyslem soudního přezkumu není „*stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, ale přezkoumat dříve učiněné závěry správních orgánů; panuje-li mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí shoda, není důvodu, proč by na něj nemohlo být v rozsudku v podrobnostech odkázáno*“ (rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47). Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je dokonce přípustné, aby si závěry žalovaného se souhlasnou poznámkou osvojil (rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).
38. Správní orgány shledaly jinou závažnou překážku pobytu cizince na území ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců ve skutečnosti, že žalobce prokazatelně nečinil dostatečný pokrok ve studiu ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice č. 2016/801 EU. S ohledem na pobytovou historii žalobce na území ČR, kde pobývá na základě pobytového oprávnění za účelem studia od roku 2022 a kdy po nedokončeném kurzu českého jazyka pro přípravu na studium na vysoké škole zvolil zcela odlišný obor studia, v němž nezískal žádné kredity, a přitom se přihlásil ke studiu dalšího odlišného oboru, přičemž po třech letech studia je stále v 1. ročníku studia, (v mezidobí, resp. v období, kdy měl studovat, absolvoval dva rekvalifikační kurzy v oboru manikér a pedikér, a neúspěšně požádal o vydání zaměstnanecké karty za účelem výkonu práce manikéra a pedikéra), správní orgány zcela oprávněně dospěly k závěru, že popsané jednání lze definovat jako jinou závažnou překážku pobytu cizince na území podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, přičemž není ve veřejném zájmu, aby na území pobývali cizinci, kteří neplní účel pobytu, pro který jim byl pobyt na území povolen.

39. V rozsudku NSS ze dne 14. 1. 2016, čj. 7 Azs 313/2015-35 je uvedeno, že „*Zákon o pobytu cizinců je založen na tom, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním či studiem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, čj. 7As 82/2011-81).*“ Je přitom věcí suverénního státu, za jakých podmínek cizince vpustí či nevpuští na vlastní území a zda shledá, že důvody pro vpuštění této osoby na území přetrvávají i poté, kdy uplynula doba, na kterou jí byl vstup a pobyt povolen. NSS v rozsudku ze dne 24. 1. 2018, čj. 6 Azs 345/2017-37 dále uvedl: „*V tomto směru lze tedy v zásadě neplnění účelu pobytu považovat za obrožení veřejného pořádku, neboť neplnění účelu pobytu je (s výjimkou, kdy účel není plněn ze závažných důvodů) spojeno s tím, že cizinec využívá povolení pobyt k jiným účelům, než k tomu, který mu byl povolen.*“ Povinností cizince při pobytu na území ČR je plnit účel, pro který mu byl pobytový status vydán, a v případě podání žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu či žádosti o jeho prodloužení je povinností správních orgánů předchozí pobyt cizince na území zhodnotit. Z rozsudku NSS ze dne 14. 3. 2019, čj. 7 Azs 471/2018-39, plyne, že „*Aspekt plnění účelu pobytu je z logiky věci nutné posuzovat ve vztahu k období povoleného pobytu předcházejícímu datum podání žádosti o jeho prodloužení. Zákon o pobytu cizinců totiž vychází z předpokladu, že cizinec, který získal povolení k pobytu na území České republiky k určitému účelu, je povinen povolení k jím deklarovanému účelu náležitě využívat. Právě pro tento účel mu totiž bylo povolení k pobytu uděleno. Pokud cizinec nenaplní na území České republiky účel, pro který mu bylo uděleno povolení k pobytu, je na místě mu toto povolení k pobytu na území České republiky neprodloužit. Správní orgán proto hodnotí jednání cizince v období, pro které mu bylo povolení k pobytu, o jehož prodloužení se jedná, uděleno.*“
40. Krajský soud se shoduje s názorem správních orgánů, že zjevný a prokazatelně nedostatečný pokrok ve studiu žalobce lze podřadit pod jinou závažnou překážku ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Žalovaný zcela přiléhavě odkázal na rozsudek NSS čj. 2 Azs 325/2020-33 ze dne 26. 2. 2021, který se zabýval nenaplněním účelu pobytu za účelem studia. V tomto rozsudku se mimo jiné uvádí, že „*...Časté střídání studijních oborů či studium vyžadující jen malou časovou a intelektuální investici cizince může být vážným signálem, že účel jeho pobytu není ve skutečnosti naplňován a že je zástěrkou pro účely jiné. Studium zdánlivé či fakticky „vedlejší“ se nesmí stát nekontrolovanou vstupenkou cizinců na území a prostředkem získání navazujícího povolení k pobytu za jinými účely (podnikání, zaměstnání aj.). Právo pobývat na území za účelem studia mají mít jen a pouze takoví cizinci, kteří, jak již bylo výše podrobněji rozebráno, skutečně a vážně studují.*“ NSS již ve svém rozsudku ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81 uvedl: „*Povolování dlouhodobého pobytu cizinců slouží k umožnění pobytu za účelem dlouhodobého zaměstnání, podnikání, studia, resp. za jakýmkoli jiným účelem odůvodňujícím pobyt cizince na území České republiky po dobu delší než 90 dnů. Důvody pro zrušení, resp. neprodloužení, tohoto povolení korespondují podle citovaných ustanovení mimo jiné i s neplněním účelu pobytu. [...] Účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“
41. Ze správního spisu a výše popsané pobytové a studijní historie žalobce (která je velmi podrobně rozepsána v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů) je zcela zřejmé, že studijní aktivita žalobce byla nulová (nezískal žádné kredity, střídá studijní obory, je stále

je v 1. ročníku studia), a nesměruje k deklarovanému cíli, kterým je řádné ukončení vysokoškolského studia. Účel pobytu na území, jak vyplývá z výše citované judikatury přitom musí cizinec fakticky naplňovat, tedy nestačí být pouze formálně zapsán ke studiu, ale skutečně se též připravovat na budoucí povolání absolvováním výuky, zápočtů a skládáním zkoušek, čemuž žalobce nedostál.

42. K žalobní námitce, že cizinec „není otrokem svého účelu pobytu“ a může účel pobytu změnit (§ 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) a svědčí mu legitimní očekávání za splnění podmínek v tomto ustanovení vyhovění žádosti, krajský soud poukazuje na výše uvedené závěry. Skutečnost, že žalobce střídal studijní obory, které s původní žádostí spojenou se studiem na ČVUT vůbec nesouvisely, skutečností, že v mezidobí namísto studia absolvoval rekvalifikační kurzy a po jejich absolvování neúspěšně požádal o zaměstnaneckou kartu (což byla zřejmě jeho hlavní motivace k získání dlouhodobého pobytu), dokresluje ryze formální přístup žalobce ke studiu. Dle názoru krajského soudu lze tak mít důvodné pochybnosti o tom, zda žalobce měl skutečně v úmyslu pobývat na území ČR primárně za účelem absolvování studia, na jehož základě mu byl dlouhodobý pobyt povolen.
43. Krajský soud s ohledem na zjištěný stav věci dospěl k závěru, že byly naplněny podmínky pro aplikaci § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území, která spočívá v tom, že žalobce nečiní ve studiu dostatečný pokrok, resp. takové kroky, které vedou k naplnění deklarovaného účelu pobytu, a toto tvrzení má ve správním spisu dostatečnou oporu. Ostatně i dosavadní výše citovaná judikatura NSS, zabývající se otázkou jiné závažné překážky pobytu cizince na území v souvislosti s nedostatečným pokrokem ve studiu plně dopadá i na nyní posuzovaný případ žalobce.

V. Závěr a náklady řízení

44. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
45. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec její běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 25. září 2025

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně